

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4937/2024
21.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, које заједнички заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1599/22 од 19.10.2023. године, у седници одржаној дана 21.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1599/22 од 19.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1599/22 од 19.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1599/22 од 19.10.2023. године одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 9040/20 од 24.06.2021. године у првом, трећем и четвртном ставу изреке, којима је одбачена тужба тужиле у делу којим је тражено да се утврди ништавост става 1. Одлуке надзорног одбора ЈСП „Крагујевац“ број 02-1078 од 20.03.2014. године, одбијен захтев тужиле да се обавезе тужени ЈСП „Крагујевац“ да јој исплати износ од по 49,00 динара за сваки месец посебно почев од 01.01.2017.године закључно са 30.08.2017.године са законском затезном каматом почев од 15-ог у месецу за претходни месец и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања

од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, стога нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље прописани цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости Одлуке надзорног одбора ЈСП Крагујевац и накнада штете по основу незаконито наплаћене накнаде за вођење матичне евиденције за период 01.01.2017. године до 30.07.2020.године. Решење којим је суд одбацио тужбу у делу захтева којим је тражено да се утврди ништавост става 1. Одлуке надзорног одбора ЈСП „Крагујевац“, донето је применом процесне одредбе из члана 16. ЗПП, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије. Застарелост потраживања накнаде штете по основу незаконито наплаћене накнаде за вођење матичне евиденције расправљена је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 376. Закона о облигационим односима. Такође, одлука о трошковима поступка донета је применом одредбе 153.став 2. ЗПП, због чега Врховни суд ни у погледу ове одлуке није прихватио предлог тужиље за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из тих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420.ЗПП утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба ради утврђења ништавости и накнаде штете поднета је 02.10.2020. године, а вредност предмета спора је износ од 2.156,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на новчано и неновчано потраживање, које не прелази динарску противвредност 3.000

евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Ревизија је изјављена и против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев и којим се поступак правноснажно не окончава Имајући у виду наведено ревизија тужиље против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић